

Ανθούλλης Δημοσθένους

2 hrs ·

Αφιερωμενο στη Νονα Μολεσκη με αφορμή το χθεσινό της κειμενο στον Φιλελευθερο. Γραφτηκε το περασμένο Πάσχα σε διάλειμμα απο το θεατρολογικο συνεδριο του Ορλάντο, οπου εκθειαστηκε η Νυχτα της Ιγκουανα της ΕΘΑΛ, απο τους Αμερικανούς ειδικούς. Μια παράσταση που διδάσκεται πλέον σε κορυφαια Πανεπιστημια των ΗΠΑ.

Ανθούλλης Δημοσθένους

Ορλάντο

Μια μάζα ακίνητο νερό η ζωή
και αν θέλεις την ονομάζεις βάλτο
αν παλι προτιμάς την ονομάζεις λίμνη.
Η πραγματικότητα έχει πάντα δύο όψεις.
Αυτή που είναι κι αυτή που θα θέλαμε να είναι.
Ποιος; Τι; θα μας εμποδίσει από την περιγραφή,
από την υποκειμενική απόδοση της έννοιας,
το σημαίνον και το σημαινόμενο.

Ορλάντο,

ο ήλιος σου με καίει
κι αν εσύ το λες λιακάδα
κι αν εσύ το λες φως
δικαίωμά σου.

Κι αν εγώ θα πρέπει να το πω λιακάδα...

Κι αν εγώ θα πρέπει να το πω φως,
ψευδαισθήσή μου.

Κι αν μου μιλήσεις για φοίνικες
θα σου μιλήσω για κρεμάλες.

Κι αν μου μιλήσεις για τροπικούς παραδείσους
θα σου μιλήσω για τροπικές δυστυχίες.

Κάπου εκεί θα συναντήσεις την ασχήμια των Αγγέλων,
θα νιώσεις την ηδονή από τον σπαραγμό του κροκόδειλου.

Κάπου εκεί θα ακούσεις τον Καλό Λόγο.

Κάπου εκεί το δηλητήριο εξατμίζεται από τον ήχο
των αναστάσιμων χαμπάνων.

Το μεγαλείο δεν σκοτεινιάζει από νύχτες φιλελεύθερων.

Οι απογευσις θείων...
Οι απογευσις θείων...
Οι απογευσις θείων...